

Regel er den Mulighed, der kan være for, at Barnets Undervisning i det sidste Skoleaar forsømmes, uden at Kontrollen, der altid maa komme bag efter, kan gøre noget derimod, da Barnets Overførelse til den offentlige Skole — hvortil Muligheden endnu bestaar for hjemmeunderviste Børns Vedkommende — efter Undervisningspligtens Ophør er udelukket. Skolekommissionens Tilladelse til Udskrivning synes derfor at burde være betinget af, at det sandsynliggøres, at Barnets Undervisning i det sidste Skoleaar vil blive tilfredsstillende.

Til §§ 9 og 10.

Ved disse Paragraffer gives der Regler om Forholdsreglerne mod Skoleforsømmelser.

De nugældende Regler om Mulktering for Skoleforsømmelser findes i Lov af 29. Marts 1904 § 2, hvorefter Udeblivelse fra Skolen uden lovlig og vedkommende Lærer meddelt Grund medfører en Bøde paa 12 Øre for hver Dag, stigende indenfor samme Skolehalvaar til 1 Kr. daglig, hvilket er Størstemaal for Bøden, der først naas i den 4de Maaned af Skolehalvaaret, hvis der er forsent i hver Maaned. Efter Skolehalvaarets Forløb begynder man paa en ny Turnus, selv om det er samme Barn, der forsømmer, for igen i Løbet af 4 Maaneder at forhøje Bøden fra 12 Øre til 1 Kr. pr. Dag.

Der har mod disse Regler været rejst forskellige Indvendinger, dels at de ikke er virksomme nok i Forhold til Prisniveauet, idet Bøden er alt for forsvindende lille i Forhold til Værdien af et halvvoksent Barns Arbejdskraft, dels at Bøden kommer for sent — den opkræves kun hveranden Maaned — og endelig, at hele dette Bødesystem kan give Anledning til Rivninger og Drillerier, uden at hele Sagen er det Besvær værd, som denne Kontrol med Børnene, Førelse af Forsømmelseslister o. s. v. fører med sig. Man peger i saa Henseende ogsaa paa, at hele Systemet med den gennem $\frac{1}{2}$ Aar stigende Bødeskala medfører Nødvendigheden af stadig Afskrivning af de gamle Bødelister, og at Nyttens heraf slet ikke staar i Forhold til det Arbejde, der forvoldes derved.

Man har derfor overvejet, om man som i Sverige ganske kan opgive Bødesystemet og henvise Forsømmelsesspørgsmaalet til Behandling af Skolekommissionen eller særlige Tilsynsmænd, der ved Samtaler med Forældrene skal opnaa, at Børnene holdes til at søge Skolen regelmæssigt, eller mulig som i Norge henvise Bødesager til Behand-

ling som Politisag, hvoraf følger, at der skal være samlet Forsømmelser i graverende Omfang, før der gribes ind.

Man mener dog ikke, at man paa denne Maade helt skal opgive det tilvante danske System, der gaar tilbage til Christian den Sjettes Lov af 1739, og som ogsaa i sig selv bygger paa en sund og naturlig Tanke, nemlig den, at Forældrene har den Pligt ikke blot overfor Skolen, men særlig overfor Børnene at holde dem til at passe Undervisningen med Omhu og Flid, og at Forældrene jo kun udsætter sig for alt Besværet og Ubehaget ved Bødesystemet, naar denne Pligt forsømmes. Man er dog med Systemets Angribere enig i, at de nuværende Regler er for stive og undertiden kan medføre urimelige Resultater, og at man maa søge et System, der ikke lader dette Bødespørgsmaal tage større Plads indenfor Skolens Arbejde, end det er værd.

Man anser det for ganske nødvendigt, at Kontrollen med Børnenes Skolegang opretholdes, og at altsaa Førelsen af Forsømmelseslister fortsættes som hidtil. Herom giver § 9 Regler, idet det foreskrives, at Forsømmelseslisterne føres af de enkelte Lærere (Klasselærerne) efter Førstelærerens (Overlærerens) Anvisning. Saa-danne Lister skal ogsaa føres i 4de Mellem-skoleklasse og ved Fortsættelsesundervisningen, der kan knyttes til Folkeskoler af B.-Formen, selv om Undervisningen i disse Klasser ikke er tvungen, idet de Børn, der ønsker at deltage i denne Undervisning, ogsaa skal følge den planmæssigt ganske paa samme Maade, som hvis den var obligatorisk, og først kan frigøres for Forpligtelsen hertil, hvis de udmeldes af Klassen; der kunde være Spørgsmaal om, hvorvidt de ikke, naar de engang er begyndt paa denne Undervisning, ogsaa skulde fortsætte Skoleaaret ud og ikke kunde komme paa andre Tanker og udmeldes midt i Aaret, og der kunde anføres mange gode Grunde derfor, men man mener dog, at det vil være rigtigst, da nu Undervisningen ikke er tvungen, men frivillig, ikke at udelukke, at det unge Menneske, der er blevet ked af Skolen eller maaske har faaet Mulighed for en Læreplads, udtages inde i Skoleaaret.

Af Reglerne sammenholdt med Lovens § 3 maa følge, at Forsømmelsessystemet bringes til Anvendelse ligesaa fuldt i Eksamensmellemskolen som i den eksamensfri Mellemskole. Hidtil har det været Praksis, at der ikke i Mellemskolen mulkteredes for Forsømmelser, men at den Elev, der ikke passede Undervisningen, fjernedes fra Mel-